

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/205/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010508
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3513010508.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu B. L. K. R. Q., v trestnej veci obžalovaných D. Š. a spol. dňa 4. decembra 2020 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaní: X. D. Š., U.. XX.XX.XXXX H. F.,
F. R. F., E. Č.. XXXX/X, F..Č.. Ú. M.,

X. B. A., U.. XX.XX.XXXX H. F.,
F. R. F., H. V. Č.. XXXX/XX, F..Č.. Ú. M.,

s ú v i n n í, ž e

spoločným konaním v čase od 14.00 h dňa 21.04.2013 do 09.00 h dňa 22.04.2013 v U. G. U. H., U. Z.. G.. A.. Š., neoprávnene vnikli do pivničných priestorov bytového domu č. XXX/XX, kde bez zjavného násillia cez odomknutý hlavný vchod vošli do domu, po schodoch zišli k pivničným priestorom, na čo D. Š. pomocou 2 ks kľučiek zlomil uzamykateľný mechanizmus zn. FAB na dverách bez popisného čísla, následne sa dostali do pivničnej miestnosti (kobky), odkiaľ odcudzili 1 ks pánsky horský bicykel zn. Kellys Imagines, striebornej farby v kombinácii so žltou farbou, neznámeho výrobného čísla v hodnote 450,- Eur, na ktorom bol pripevnený tachometer neznámej značky a výrobného čísla v hodnote 20,- Eur, čím spôsobili poškodenému D. Q. škodu odcudzením vo výške 470,- Eur a škodu poškodením vo výške 10,- Eur, hoci B. A. bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.06.2010, sp. zn. 30T/57/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 04.10.2011, sp. zn. 5To/56/2011, právoplatným a vykonateľným dňa 04.10.2011, odsúdený pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

t e d a

- obžalovaný D. Š. spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, spôsobil malú škodu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

- obžalovaný B. A. spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spôsobil malú škodu,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného,

č í m s p á c h a l i

- obžalovaný D. Š. zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

- obžalovaný B. A. prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný D. Š.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 6T/50/2013 - 124 zo dňa 08.08.2013, právoplatný dňa 24.08.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 /štrnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný B. A.

Podľa § 44 Trestného zákona sa u p ú š ť a u obžalovaného B. A. od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 30T/8/2011 - 407 zo dňa 28.01.2014, právoplatný 13.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/40/2014 - 497, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za skutky pod bodom 3 a 4 citovaného rozsudku, nakoľko súd pokladá uvedený trest na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obaja obžalovaní povinní uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenému D. Q., U.. XX.XX.XXXX H. F., F. R. U. G. U. H.T., G..A.. Š. XXX/XX, náhradu škody vo výške 180,- Eur a podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Nové mesto nad Váhom podala na obžalovaných obžalobu, podľa ktorej kladiet obžalovanému D. Š. spáchanie trestného činu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému B. A. pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe.

V priebehu trestného konania došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku kladného obžalovaným za vinu tak, že obžalovanému D. Š. na zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému B. A. na zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona. K zmene právnej kvalifikácie a oznámeniu o jej zmene obžalovaným došlo na hlavnom pojednávaní dňa 12.12.2017.

Po otvorení hlavného pojednávania konanom dňa 06.03.2018 predseda senátu zistil, že sa dostavil obžalovaný D. Š., jeho obhajca, prokurátor, obžalovaný B. A. sa nedostavil, napriek včas a riadne doručeniu predvolania. Svoju neprítomnosť ospravedlnil listom, ktorý došiel súdu 05.03.2018, ktorým súhlasil a žiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti. Poškodený bol o termíne hlavného pojednávania bol upovedomený.

Po prečítaní obžaloby prokurátorom v súlade so stanoviskom najvyššieho súdu SR a upozornením na zmenu právnej kvalifikácie, súd zistil, že medzi prokurátorom a obžalovaným D. Š. nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste. Po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o právnych následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku obžalovaný D. Š. vyhlásil za skutok kladený mu obžalobou za vinu a po zmene právnej kvalifikácie kvalifikovanom ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný a skutok ľutuje.

Následne preto predseda senátu postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku, to znamená, že predseda senátu otázkami kladenými podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku zisťoval, či obžalovaný

- rozumie, z čoho je obžalovaný [§ 333 ods. 3 písm. c)],
- bol poučený o svojich právach [§ 333 ods. 3 písm. d)],
- rozumie právnej kvalifikácii skutku [§ 333 ods. 3 písm. f)],
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin [§ 333 ods. 3 písm. g)],
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného trestného činu [§ 333 ods. 3 písm. h)].

Na každú položenú otázku obžalovaný odpovedal samostatne „áno“. Následne samosudca zistil stanovisko prokurátora a poškodeného. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovaného a jeho vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal jeho vyhlásenie a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznal nevykonaný a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochranného opatrenia. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o vine (pravdivosti vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, výpoveď obžalovaného v procesnej pozícii obvineného, ktorý sa ku skutku priznal, výpoveď spoluobžalovaného, ktorý sa ku skutku v prípravnom konaní takisto priznal, usvedčujúca výpoveď poškodeného a ostatné dôkazy vzťahujúce sa na skutok) uznal obžalovaného za vinného po skutkovej ako aj právnej stránke v zmysle podanej obžaloby. Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo všetky zákonné znaky zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Následne bolo vykonané autonómne dokazovanie k účasti spoluobžalovaného B. A. na žalovanej trestnej činnosti (bez viazanosti prijatým vyhlásením o vine spoluobžalovaného D. Š.) k výroku o vine obžalovaného B. A. a k výroku o treste a náhrady vo vzťahu k oboj obžalovaným a to čítaním výpovede obžalovaného B. A. K. z prípravného konania, vylúchom spoluobžalovaného D. Š., prečítaním zápisnice o vylúchu poškodeného D. Q. a čítaním listinných dôkazov a to najmä odborné vyjadrenie Jána Podolana - Rival Bike k hodnote odcudzených vecí z č. I. 34-35, odborné vyjadrenie ME-Tradex, s.r.o. k hodnote poškodených vecí z č. I. 37-38, zápisnicu o previerke výpovede na mieste D. Š. z č. I. 39 a nasl., zápisnicu o ohliadke miesta činu z č. I. 43-45, znalecký posudok KÉU PZ Bratislava ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6742 z č. I. 47-50, odbor kriminalistická identifikácia, odpisy z registra trestov a výpisy z registra priestupkov oboj obžalovaných, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/57/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/56/2011 z č. I. 53-61, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/50/2013 z č. I. 63-65, doklad o úhrade sumy 300,- Eur z č. I. 596, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/44/2014 z č. I. 518-526, pripojené spisy Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/8/2011, sp. zn. 6T/50/2013, sp. zn. 3T/44/2014, sp. zn. 2T/44/2014.

Z vylúchu obžalovaného D. Š.L., ktorý vypovedal k účasti spoluobžalovaného B. A. na žalovanej trestnej činnosti vyplynulo, že si to už presne nepamätá. S B. A. po vzájomnej dohode vykradli pivnicu tak, že vylomili fabku. Nepamätá si čo z nej odcudzili. Odcudzené veci asi predali. B. A. bol s ním, vedel, že plánujú vykradnúť pivnicu, bol s ním a pomáhal veci vynášať z pivnice. Peniaze z predaja si rozdelil

na polovicu. Náhradu škody obžalovaný neuhradil a nevie, či ju uhradil spoluobžalovaný. Na záver výpovede uviedol, že ľutuje svoj čin. K oboznámenej výpovedi spoluobvineného B. A.Z.Š. uviedol, že

Z prečítanej výpovede obžalovaného B. A. podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku vyplynulo, že presnú adresu nevie, ale boli v U. G. U. H. z nedele na pondelok v nejakom vchode spolu s D. Š., kde vošli do pivnice a zlomili zámok na dverách a D. Š. odtiaľ vyniesol bicykel žltý a ešte nejakej farby, s ktorým prišli k hotelu, kde boli ubytovaní a tam pre nich prišiel kamarát z F., ktorého volala on. Keď pre nich prišiel, naložili tašky, bicykel a odviezol ich do F.. Vložil ich na stanici ŽSR, vzali si svoje tašky a D. Š. aj bicykel a odišli domov. Nevie, čo spoluobžalovaný spravil s bicyklom, ale peniaze mu zaň nedal. Ľutuje toho, čo spravili.

Z prečítanej výpovede poškodeného D. Q. podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyplynulo, že dňa 22.04.2013 o 09.00 hod. zistil, že mu niekto z jeho pivnice č. 1 ukradol bicykel zn. Kellys Imagines. Deň predtým ho doniesol do pivnice a tú riadne uzamkol. Na pivnici bola vylomená fabka dverí. Bicykel zakúpil v roku 2007 za 28 000,- Sk v obchode Rival, dával si naň pozor, staral sa oň a pravidelne ho dával opravovať do predajne Rival. Bicykel bol strieborno žltej farby. V čase odcudzenia mal bicykel hodnotu 560,-. Eur škoda na fabke bola 20,- Eur. V zmysle trestného poriadku si uplatnil náhradu škody vo výške 580,- Eur.

Podľa odborného vyjadrenia Ján Podolan RIVAL Bike zo dňa 24.04.2013 ku dňu 22.04.2013 hodnota pánskeho horského bicykla zn. Kellys Imagines, striebornej farby v kombinácii so žltou farbou, neznámeho výrobného čísla je 450,- Eur, na ktorom bol pripevnený tachometer neznámej značky a výrobného čísla v hodnote 20,- Eur.

Podľa odborného vyjadrenia ME-Tradex, s.r.o. zo dňa 24.04.2013 hodnota poškodeného uzamykacieho mechanizmu - zámok Fab na bežné dvere je 10,- Eur.

Podľa dokladu o úhrade sumy 300,- Eur bolo dňa 29.06.2018 uhradené poškodenému uvedená suma.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol prečítaný znalecký posudok KÉU PZ Bratislava ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6742, odbor kriminalistická identifikácia, ktorého vyplýva, že predložená časť cylindrickej vložky zn. FAB a dva kľúče zaistené na mieste činu je vhodná na individuálnu identifikáciu. Predložená časť telesa pochádza z obojstrannej cylindrickej vložky, ktorá bola prelomená násilným spôsobom, prelomením v mieste otvoru pre upevňovaciu skrutku. Ku skúmaniu bola predložená vnútorná strana cylindrickej vložky, preto nie je ani možné sa jednoznačne vyjadriť, akým nástrojom bola cylindrická vložka prekonaná. Predložený kľúč zn. FAB je pravý dodaný výrobcom cylindrickej vložky, kľúč JMA je kópia kľúč.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/8/2011 vyplýva, že obžalovaný B. A. bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 30T/8/2011 - 407 zo dňa 28.01.2014, právoplatný 13.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/40/2014 - 497, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za skutky pod bodom 3 a 4 citovaného rozsudku právne kvalifikované v bode 3 ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bode 4 ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Skutky 1 a 2 sú právne kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) písm. b) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený samostatný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.06.2010, sp. zn. 0T/21/2010.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/50/202013 vyplýva, že obžalovaný D. Š. bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 6T/50/2013 - 124 zo dňa 08.08.2013, právoplatný dňa 24.08.2013, pre prečin krádeže spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona za skutok zo dňa 03.12.2012, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranné protitoxikomanické liečenie ústavne.

* * * * *

Trestná činnosť obžalovaného B. A. je preukázaná jeho výpoveďou, ktorou sa ku skutku priznal v prípravnom konaní a usvedčujúcou výpoveďou spoluobžalovaného D. Š. na hlavnom pojednávaní. Obaja popísali priebeh skutku krádeže bicykla z pivnice bytového domu, na ktorého spáchaní sa spoločne podieľali. Spáchanie skutku je ďalej preukázané výpoveďou svedka D. Q., ktorý potvrdil svoje vlastníctvo ukradnutého bicykla, ako i ďalšie skutočnosti a to najmä, že bicykel uschoval deň pred krádežou do svojej pivnice, zamkol ju a na druhý deň našiel vylomený zámok a bicykel bol odcudzený. Skutok je ďalej preukázaný zápisnicou o ohliadke miesta činu, zápisnicou o previerke výpovede obžalovaného D. Š. na mieste samom (uvádzal skutočnosti, ktoré mohol vedieť len páchatel') a znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2013/6742, ktorý potvrdil, že cylindrická vložka zámku bola prelomená násilným spôsobom a to prelomením v mieste otvoru pre upevňovaciu skrutku. Hodnota odcudzených a poškodených vecí je preukázaná odbornými vyjadreniami Jána Podolana RIVAL Bike a ME-Tradex, s.r.o. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného B. A..

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaných podľa 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle, t. j. dolus directus, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že z ich strany ide o protiprávne konanie, ktorým porušujú záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva fyzických a právnických osôb a záujem na ochrane domovej slobody. Obžalovaní záujmy spoločnosti v tomto smere nerešpektovali.

K právnej kvalifikácii konania obžalovaných súd uvádza nasledovné. Obžaloba kvalifikovala konanie oboch obžalovaných nasledovne. U obžalovaného D. Š. bol žalovaný skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k 194 ods. 1 Trestného zákona. U obžalovaného B. A. Z.Š. bol žalovaný skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.02.2017, kedy bol zákonným sudcom JUDr. Rastislav Dluhoš, obaja obžalovaní, po tom, čo prokurátor prečítal podanú obžalobu, po zákonom poučení o možnostiach urobiť vyhlásenia podľa § 257 Trestného zákona, obaja vyhlásili vinu za skutok kladený im za vinu obžalobou a na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedali obaja zhodne „áno“, vrátane otázky, či rozumejú právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu a či boli oboznámení s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené im za vinu. Z obsahu zápisnice vyplýva, že obaja obžalovaní vyhlásili vinu ku skutku právne kvalifikovanom v obžalobe, teda k prečinom. V rámci vyjadrenia následne prokurátor navrhol neprijať vyhlásenie o vine oboch obžalovaných, nakoľko podľa stanoviska generálneho prokurátora (nešpecifikoval ho), nadväzujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR (ide o stanovisko Najvyššieho súdu SR, publikované pod č. 116 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov 6/2012), je potrebné trestnú činnosť obžalovaných posúdiť ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, pričom s poukazom na trestnú sadzbu použiteľnú podľa tohto ustanovenia ide o vec, o ktorej má konať senát a nie samosudca. Po tom, čo predmetná vec bola pridelená novému zákonnému sudcovi v súlade s príslušným rozvrhom práce tunajšieho súdu boli obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní dňa 17.12.2017 upozornení na zmenu právnej kvalifikácie skutku kladného obžalovaným za vinu v súlade s judikátom Najvyššieho súdu SR Rt 48/2013 a to tak, že u obžalovaného D. Š. môže byť skutok právne posúdený ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona a obžalovaného B. A. ako zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa ustanovenia § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný pred vyhlásením viny bol riadne upozornený na zmenu právnej kvalifikácie ako aj na prísnejšiu trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, ktorá mu hrozí pri tejto zmene. Na hlavnom pojednávaní dňa 06.03.2018 ako bolo vyššie uvedené obžalovaný vyhlásil vinu za skutok právne kvalifikovaný ako je vyššie uvedené, na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm.

c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný „áno“. Obžalovaný sa tak dobrovoľne, z vlastnej vôle, priznal k spáchaniu žalovaného trestného činu po skutkovej ako aj právnej stránke, súc si vedomý aj trestnej sadzby, s ktorou bol oboznámený. Prvýkrát 12.12.2017 a druhýkrát na hlavnom pojednávaní dňa 06.03.2018. Súd na základe uvedeného uznal obžalovaného za vinného podľa vyššie citovaných ustanovení Trestného zákona účinných v čase vyhlásenia viny a jej prijatia. Vzhľadom na uvedené súd nemohol pri vyhlásení rozsudku svojvoľne s poukazom na zmenu ustanovenia Trestného zákona o trestnom čine krádeže v § 212 vykonanou novelou Trestného zákona zákonom č. 214/2019 Z. z. meniť právnu kvalifikáciu na miernejšiu.

V prípade obžalovaného B. A. bolo vykonané autonómne dokazovanie k výroku o vine, ktorú má súd preukázanú na základe vykonaných dôkazov ako vyššie rozviedol, keďže obžalovaný sa na pojednávanie nedostavil, vykonávalo sa v jeho neprítomnosti a logicky tak nemohol súd postupovať ako v prípade obžalovaného D. Š. v zmysle § 257 Trestného poriadku. Po právnej stránke súd posúdil konanie obžalovaného B. A. ako prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 ods. 1 Trestného zákona. Kvalifikačný znak § 212 ods. 3 písm. b) Trestného zákona je naplnený a preukázaný oboznámeným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 03.06.2010, sp. zn. 30T/57/2009, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 04.10.2011, sp. zn. 5To/56/2011. V danom prípade mohol súd pri právnom posudzovaní konania obžalovaného B.K. A. postupovať voľnejšie. Súd neposúdil konanie toho páchatel'a podľa rovnakej právnej kvalifikácie ako obžalovaného D. Š., pričom vychádzal z § 38 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Obžalovaní svojim konaním spôsobili škodu malú, čím naplnili zákonný znak podľa § 212 ods. 1 a súčasne čin spáchali vlámaním podľa ods. 2 písm. a) § 212 Trestného zákona, pričom vlámanie je základným zákonným znakom tohto trestného činu. Súd pri úvahách o oboch obžalovaných bral do úvahy, že sa spoločným konaním dopustili jedného skutku, ktorý je v dôsledku vývoja právnych predpisov a judikatúry právne posudzovaný rozdielne s rozdielnymi trestnými sadzbami ako aj menu Trestného zákona v ustanovení § 212 vykonanú zákonom č. 214/2019 Z. z.. Z dôvodovej správy vyplýva, že dôvodom na novelu ustanovenia § 212 je odstrániť aplikačné problémy, keď minulosti boli identifikované nejasnosti s právnu kvalifikáciou krádeže vlámaním, pri ktorej je spôsobená škoda malá a takýto skutok bolo možné v závislosti od výkladu kvalifikovať ako prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) alebo zločin podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) za použitia § 138 písm. e), ktorým je definovaný osobitný kvalifikačný pojem - závažnejší spôsob konania, a to vlámaním, ktoré sa líšia v rozdielnych trestných sadzbách. Aby sa aplikačné a výkladové problémy odstránili, došlo k zmene § 212 Trestného zákona tak, že sa zlúčili odseky 1 a 2 § 212, pričom podľa takto nastavenej právnej úpravy nebude možné kvalifikovať trestný čin krádeže spáchaný vlámaním, pri ktorom bola spôsobená malá škoda, podľa § 212 ods. 3 písm. b), a teda ako trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania v spojení s § 138 písm. e), pri ktorom by sa použila vyššia trestná sadzba (pred novelou ods. 4 písm. b). Uvedený posun v právnej úprave potom súd zohľadnil pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaných tak, aby zodpovedali v tomto konkrétnom prípade požiadavke primeranosti trestu z hľadiska jeho druhu a výmery za ten istý skutok, ktorí obaja páchatelia spáchali spoločným konaním i zásade individualizácie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a.

U obžalovaného D. Š. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie, ktorú priznal obžalovanému pre jeho postoj k žalovanej trestnej činnosti, ktorý sa ku skutku opakovane priznal, či už v prípravnom konaní ako aj dva krát konaní pred súdom a svoje konanie oľutoval. Obžalovanému, ako recidivistovi majetkovej trestnej činnosti, priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - predchádzajúce odsúdenia, ktorá je preukázané predchádzajúcimi nezahladenými nepodmienečnými odsúdeniami pred žalovaným skutok (odsúdenia Okresného súdu Trnava sp. n. 3T/82/2008, sp. zn. 1T/82/2010, sp. zn. 3T/6/2011). Súd zistil u obžalovaného i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov. Je stíhaný za trestný čin krádeže a porušovania domovej slobody. Súčasne však zistil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad pre ukladanie súhrnného trestu

podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Trnava Rozsudkom č. k. 6T/50/2013 - 124 zo dňa 08.08.2013, právoplatný dňa 24.08.2013, nakoľko žalovanú trestnú činnosť spáchal skôr ako bol vyhlásený vo veci sp. zn. 6T/50/2013 odsudzujúci rozsudok. Súd priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona nepričítal v neprospech obžalovaného, keďže práve táto okolnosť podmieňuje uloženie súhrnného trestu odňatia slobody § 42 ods. 1 Trestného zákona (ako i úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona) a v prejednávanej príhode bola už zohľadnená práve takýmto spôsobom, spočívajúcim v uložení súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona nahrádzajúceho v danom prípade aj úhrnný trest odňatia slobody, ktorý by bol ukladaný len za skutky prejednané v danom konaní. Pri aplikácii zásady ne bis in idem a z nej vychádzajúceho zákazu dvojitého pričítania vyjadreného v § 38 ods. 1 Trestného zákona nie je možné súčasne použiť § 37 písm. h) Trestného zákona ako všeobecnú priťažujúcu okolnosť a raz ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej /prísnejšej trestnej/ sadzby podľa § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je tak vyrovnaný. Súd u obžalovaného následne aplikoval mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a ukladal mu na úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 /štrnásť/ mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 6T/50/2013 podľa zákonného ustanovenia za trestný čin najprísnejšie trestný - § 212 ods. 4 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu ako aj mimoriadnom znížení pod dolnú, zákonom ustanovenú, hranicu trestnej sadzby súd prihliadol na to, že druh a výmera trestu v prejednávanej veci musí byť primeraná a proporcionálna nielen vo vzťahu k tomu, že obaja obžalovaní spáchali jeden skutok, ich miera účasti a zavinenia je rovnaká (aktívne sa podieľali na skutku), rovnakú pohnútku, ale aj vo vzťahu k tomu, že za ten istý skutok musia byť tresty oboch obžalovaných vzájomne vyvážené a primerané. Obžalovaného súd zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol opakovanne vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť. Takto uložený trest považuje súd u obžalovaného D. Š. vzhľadom na jeho osobu ako páchatela, ako aj vzhľadom na druh a výmeru trestu uloženého spoluobžalovanému B. A. a tiež s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život, za primeraný a to i z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

U obžalovaného B. A. súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona - priznanie a oľutovanie, ktorú mu priznal pre jeho postoj k žalovanej trestnej činnosti, ktorý sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval. U obžalovaného ako recidivistu majetkovej trestnej činnosti, súd zistil priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona - predchádzajúce odsúdenia, ktorá je preukázaná predchádzajúcimi nezahladenými nepodmienečnými odsúdeniami pred žalovaným skutkom (odsúdenia Okresného súdu Trnava sp. n. 4T/26/2008, sp. zn. 30T/45/2006). Súd zistil u obžalovaného i priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona - spáchanie viac trestných činov. Obžalovaný je trestne stíhaný za trestný čin krádeže a porušovania domovej slobody. Súčasne však zistil, že prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Trnava č. k. 30T/8/2011 - 407 zo dňa 28.01.2014, právoplatný 13.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/40/2014 - 497, ktorým mu bol uložený samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia za skutky pod bodom 3 a 4 citovaného rozsudku, nakoľko žalovanú trestnú činnosť spáchal skôr ako bol vyhlásený vo veci sp. zn. 30T/8/2011 odsudzujúci rozsudok. Vo vzťahu k trestu uloženému obžalovanému rozsudkom sp. zn. 30T/8/2011 za skutky pod bodom 1 a 2 právne kvalifikovanými ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) písm. b) Trestného zákona, za ktoré mu bol uložený samostatný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.06.2010, sp. zn. 0T/21/2010, neprichádza do úvahy súhrnný trest, pretože žalovanú trestnú činnosť spáchal po právoplatnosti trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/21/2010 teda ide o recidívu. Súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov považuje za dostatočný a prihliadol tiež na to, že od odsúdenia v konaní Okresného súdu Trnava sp. zn. 30T/8/2011 obžalovaný nemá žiadne nové záznamy o nových odsúdeniach za skutky, ktoré by spáchal po 13.11.2014, čo vyplýva z odpisu z registra trestov zo dňa

27.11.2020. Dôvodne to svedčí pozitívnom vplyve tohto posledného nepodmienečného odsúdenia n správanie obžalovaného. Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Súd obžalovaných zaviazal oboch obžalovaných, aby spoločne a nerozdielne uhradili poškodenému D. Q. náhradu škody vo výške 180,- Eur, čo je znížená náhrada škody o preukázateľne uhradenú čiastočnú náhradu vo výške 300,- Eur. Keďže poškodený si do skončenia vyšetrovania uplatnil vyššiu náhradu škody (580,- Eur) ako bola odbornými vyjadreniami preukázaná (480,- Eur), odkázal ho so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.